

Tehdy vzal ďábel Ježíše do Jeruzaléma, postavil ho na vrchol chrámu a řekl:

„Jsi-li Syn boží, vrhni se dolů, protože andělé by tě měli zachytit.“

„Je také psáno: ‚Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého‘ – odpověděl Ježíš.

Ještě jednou ho ďábel odvedl na vysokou horu, ukázal mu všechna království světa a jejich slávu a řekl:

„Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“

„Odstup, Satane!“ – odpověděl Ježíš. – „Je psáno: ‚Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat‘.“

V tu chvíli ho ďábel opustil.

Tak byl Ježíš vystaven pokušení jako každý jiný člověk na zemi.

Povolání prvních učedníků. Radost v Káni Galilejské

V Nazaretu

Ježíš se vrátil do Nazaretu a začal učit:

„Blízké je království nebeské! Obratíte se a slyšíte evangelium!“

Přišel také do Nazaretu, kde byl vychován a – jako obvykle během šabaty – vstoupil do synagogy. Dali mu číst knihu proroka Izajáše.

On jí vzal do rukou a nahlás čel:

„Boží duch mě pomazal,

abych chudým hlásal dobrou zprávu,

věznům svobodu a slepým návrat zraku.“

Když skončil, zavládlo ticho. Všichni se dívali na Ježíše.

„Přečetl jsem vám slova, která mluví o mně“ – řekl jim.

„Toho přece známe, bydlíel tady! Není to Ježíš, syn tesaře Josefa?“ – ptali se navzájem.

„Uřičte mi řeknete: Lékaři, vyléč nejprve sebe sama“ – řekl Kristus. –

„Je pravda, že žádný prorok není ve své vlasti vrátán: i když v Izraeli bylo mnoho vdov, Elijáš byl poslán k cizince ze Sidonské Sarepy a Elijáš uzdravil cizince – Syřana Naamána, a nikoliv svého rodáka.“

Tehdy se lidé v synagoze cítili dotčeni, rozmlouvali se, vyvěkleli Ježíše za město na prudký svah, aby ho shodili do propasti. Ale on jakýmsi zvláštním způsobem prošel mezi nimi a vzdálil se, aniž by ho někdo zastavil.

